

**MARTIRI DE SANT JOAN BAPTISTA**  
**Sant Joan de Missa 30 d'agost de 2019**

Sant Joan Baptista és una de les grans figures que apareix en el Nou Testament. En els evangelis es destaca el seu paper en relació amb Jesús. Sant Lluç ens explica el seu naixement, la seva vida al desert i la seva predicació. I Sant Marc ens parla de la seva dramàtica mort en l'evangeli que acabam d'escoltar. Des de molt prest, l'Església va retre culte a aquest important personatge, l'únic al qual dedica dues festes, la del seu naixement i la del seu martiri. També a Ciutadella és antiga i profunda la veneració per aquest sant, especialment en l'entorn d'aquesta Ermita de Sant Joan de Missa.

La festa de la decapitació de Sant Joan Baptista, "*el més gran dels nascuts de dona*" (Lc 7, 28), ens brinda l'oportunitat de reflexionar sobre la nostra condició de cristians.

### **1.- Ser profeta**

En Sant Joan Baptista destaca, sobretot, la seva condició de profeta; de fet és reconegut com l'últim dels profetes de l'Antic Testament. En l'època de Tiberi, cap a l'any 27-28 d. C. va començar la seva predicació, convidant a preparar el camí per acollir el Messies a través de la conversió radical del cor (cfr. Lc 3, 4). El Baptista va anunciar amb fidelitat la paraula del Senyor, complint la petició que Déu dirigia al profeta Jeremies: "*Vés a dir-los tot el que et manaré*".

Cadascú de nosaltres, des del nostre baptisme hem rebut el mateix encàrrec de ser profetes. Els nostres llavis i la nostra vida han de proclamar la salvació de Déu. Lamentablement molts cristians han desertat de la seva missió i deixen a altres la tasca d'anunciar i transmetre la fe. Especialment els cristians laics tenen la tendència a pensar que la missió d'anunciar l'Evangelí correspon només als sacerdots i persones consagrades. Però cadascú de nosaltres es responsable d'anunciar Jesucrist allà on hi sigui, enmig del món, allà on viuen els nostres contemporanis. Es precis sortir per places i camins, com diu el nostre pla de pastoral, per anunciar el goig de creure en Jesucrist.

Els cristians de Ciutadella han de posar-se en marxa; les nostres parròquies han de posar-se en sortida. Es necessari que els cristians passin de ser consumidors de sagraments a deixebles de Jesús. I hem de passar d'una pastoral dirigida al manteniment del que ja existeix a una pastoral dirigida a la proposta decidida de l'Evangelí a tots.

### **2.- Que Ell creixi**

En aquesta proposta tot el protagonisme correspon a Jesucrist. Sant Joan Baptista va comprendre molt bé que "*Es precis que Ell creixi i jo minvi*" (Jn 3, 30). Com diu Sant

Agustí, Joan era només la veu d'un que crida en el desert, però la Paraula era Crist. Tota la predicació de Joan està al servei de Jesucrist, a qui assenyalava entre els homes i reconeix com l'Anyell de Déu.

La nostra missió com a cristians és anunciar i proclamar la bona nova, que és Jesucrist. Ell ha de ser el centre de tota la nostra predicació i testimoniatge. A "*Evangelii Gaudium*" el Papa Francesc ens ha recordat la importància del "*primer anunci*", és a dir, de proclamar el 'kerigma, el nucli del qual és la persona de Jesucrist. Es necessari repetir moltes vegades: "*Jesucrist t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te*" (EG 164).

Hem de centrar-nos en Jesucrist. I això vol dir que les nostres persones i la mateixa Església han de passar a un segon pla. La nostra tasca és obrir camí i deixar lloc, perquè vingui el Senyor. Hem de fer-nos petits, perquè sigui Ell qui ocupi el centre.

### **3.- Amb convicció, sense pors**

La persona de Joan Baptista ens diu, finalment, que hem de fer aquest anunci amb convicció, sense pors. Deia Déu al profeta Jeremies: "*No tenguis por d'ells*". Joan Baptista no es va acovardir davant amenaces i pressions, sinó que va denunciar sense pors l'adulteri d'Herodes amb Herodies, que era la dona del seu germà: "*Joan li retreia que no li era lícit de viure amb la dona del seu germà*". Joan Baptista no va témer als poderosos, arribant al martiri per mantenir la veritat.

També nosaltres hem d'anunciar l'Evangelí sense pors. Moltes vegades sentim la pressió d'una societat que ja no té la fe cristiana com a font d'inspiració. Alguns cristians tenen por d'anunciar la veritat sobre la família, la sexualitat o la vida, perquè saben que fàcilment provocaran l'odi de les noves Herodies. Diu Sant Lluç que ella "*li tenia odi i el volia fer matar*". Però no podem callar la veritat. El profeta ha de comptar amb la possibilitat de persecució, que de vegades és declarada, però que freqüentment es realitza d'una manera que passa inadvertida.

La festa del martiri de Sant Joan Baptista ens anima, per això, a assumir la condició de profetes, anunciant amb la nostra veu -i sobretot amb la nostra vida- a aquell què és la Paraula, Jesucrist, i a fer-ho amb valentia, sense por a proclamar la veritat.

## **MARTIRIO DE SAN JUAN BAUTISTA**

**Sant Joan de Missa, 30 de agosto de 2019**

San Juan Bautista es una de las grandes figuras que aparece en el nuevo testamento. En los evangelios se destaca su papel en relación con Jesús. San Lucas nos cuenta su nacimiento, su vida en el desierto y su predicación. Y San Marcos nos habla de su dramática muerte en el evangelio que acabamos de escuchar. Desde muy pronto, la Iglesia rindió culto a este importante personaje, el único al que dedica dos fiestas, la de su nacimiento y la de su martirio. También en Ciutadella es antigua y profunda la veneración por este santo, especialmente en el entorno de esta Ermita de San Joan de Missa.

La fiesta de la decapitación de San Juan Bautista, “el mayor de los nacidos de mujer” (Lc 7, 28), nos brinda la oportunidad de reflexionar sobre nuestra condición de cristianos.

### **1.- Ser profeta**

En San Juan Bautista destaca, sobre todo, su condición de profeta; de hecho es reconocido como el último de los profetas del antiguo testamento. En la época de Tiberio, hacia el año 27-28 d. C. comenzó su predicación, invitando a preparar el camino para acoger al Mesías a través de la conversión radical del corazón (cfr. Lc 3, 4). El Bautista anunció con fidelidad la palabra del Señor, cumpliendo la petición que Dios dirigía al profeta Jeremías: “Vés a dir-los tot lo que et manaré”.

Cada uno de nosotros, desde nuestro bautismo hemos recibido el mismo encargo de ser profetas. Nuestros labios y nuestra vida tienen que proclamar la salvación de Dios. Lamentablemente muchos cristianos han desertado de su misión y dejan a otros la tarea de anunciar y transmitir la fe. Especialmente los cristianos laicos tienen la tendencia a pensar que la tarea de anunciar el Evangelio corresponde a los sacerdotes y personas consagradas. Pero cada uno de nosotros somos responsables de anunciar a Jesucristo allá donde estemos, en medio del mundo, allí donde viven nuestros contemporáneos. Hay que salir por plazas y caminos, como dice nuestro plan de pastoral, para anunciar el gozo de creer en Jesucristo.

Los cristianos de Ciutadella tienen que ponerse en marcha; nuestras parroquias tienen que ponerse en salida. Es necesario que los cristianos pasen de ser consumidores de sacramentos a discípulos de Jesús. Y hemos de pasar de una pastoral dirigida al mantenimiento de lo que ya existe a una pastoral dirigida a la propuesta decidida del Evangelio a todos.

### **2.- Que el crezca**

En esta propuesta todo el protagonismo corresponde a Jesucristo. San Juan Bautista comprendió muy bien que “es necesario que Él crezca y yo disminuya” (Jn 3, 30). Como dice San Agustín, Juan era sólo la voz del que clama en el desierto, pero la Palabra era Cristo. Toda la predicación de Juan está al servicio de Jesucristo, a quien señala entre los hombres y reconoce como el Cordero de Dios.

Nuestra misión como cristianos es anunciar y proclamar la buena nueva, que es Jesucristo. Él debe ser el centro de toda nuestra predicación y testimonio. En “*Evangelii Gaudium*” el Papa Francisco nos ha recordado la importancia del “primer anuncio”, es decir, de proclamar el kerigma cuyo núcleo es la persona de Jesucristo. Hay que repetir muchas veces: “Jesucristo te ama, dio su vida para salvarte, y ahora está vivo a tu lado cada día, para iluminarte, para fortalecerte, para liberarte” (EG 164).

Hemos de centrarnos en Jesucristo. Y esto quiere decir que nuestras personas y la misma Iglesia deben pasar a segundo plano. Nuestra tarea es abrir camino y dejar sitio, para que venga el Señor. Hemos de hacernos nada para que sea Él quien ocupe el centro.

### **3.- Con convicción, sin miedos**

La persona de Juan Bautista nos dice, finalmente, que debemos hacer ese anuncio con convicción, sin miedos. Decía Dios al profeta Jeremías: “No tenguis por d’ells”. Juan Bautista no se arredró ante amenazas y presiones, sino que denunció sin miedos el adulterio de Herodes con Herodías, que era la mujer de su hermano: “Joan li retreia que li era lícit de viure amb la dona del seu germà”. Juan Bautista no temió a los poderosos, llegando al martirio por mantener la verdad.

También nosotros debemos anunciar el Evangelio sin miedos. Muchas veces sentimos la presión de una sociedad que ya no tiene la fe cristiana como fuente de inspiración. Algunos cristianos tienen miedo de anunciar la verdad sobre la familia, la sexualidad o la vida, porque saben que fácilmente provocarán el odio de las nuevas Herodías. Dice San Lucas que ella “li tenia odi i el volia fer matar”. Pero no podemos callar la verdad. El profeta debe contar con la posibilidad de persecución, que a veces es declarada, pero que frecuentemente se realiza de una manera que pasa inadvertida.

La fiesta del martirio de San Juan Bautista nos anima, por ello, a asumir la condición de profetas, anunciando con nuestra voz –y sobre todo con nuestra vida- al que es la Palabra, Jesucristo, y a hacerlo con valentía, sin miedo a proclamar la verdad.